

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

De mare i molt senyora seva

La història. Nova York, ara. Marlo, mare preocupadíssima amb tres fills, contracta els serveis d'una cangur nocturna, la Tully, que, a més, li serveix per donar complida sortida als traumes existencials que pateix.

Les formes. De tarda en tarda, a l'esplendorosa model Dior africana Charlize Theron li venen revençillades d'actriu dramàtica. Com ja executa a 'Monster' (2003), la Theron guanya quilos, estètica 'marujona' i boges ganes de patir abans de sortir del llit.

Ara ho torna a fer amb 'Tully', melodrama personal i familiar al voltant d'una matrona que es resisteix a deixar de ser el que havia estat, és a dir, una dona desitjable i voluptuosa. A banda de ser la protagonista absoluta i absolutament present en cada escena del film, la Theron n'és també

la productora. Qui mana, paga. Per quadrar el fulletó que ha malfargat l'ex-enfant terrible Diablo Cody, la guionista de 'Juno', recorden?, Charlize Theron s'ha agenciat els servicials serveis del canadenc Jason Reitman (Montreal, 1977), jove director (in)expert en capturar i explicar niciees pseudo-romànriques. Sense cap pedra al fetge o als ronyons, tant és, Reitman s'avé

al joc del desdoblament psicològic més propi dels 'trileros' rambla avall, que no pas d'uns dramaturgs seriosos amb ganes de ressituar el rol femení on li pertocaria. Així, les situacions a precari que malviuen la Margo i la Tully, còmplices i per uns quants moments proto-lesbianes, s'adoben de sentiments contradictoris. Vaja, fa no fa com el president Torra i el rei Felip VI a la Tarragona de Tabàrnia. Compte amb les neurosis filials. Bajana-

des fito-nacionalistes a banda, 'Tully' té el sublim valor d'acceptar, i reivindicar allò que, havent estat, ja hem deixat de ser. Amb tot això i més, a hores d'ara la sofrerta marassa Charlize Theron deu tenir els mugrons com cigrons. Com la Tully en remull els pits de la Marlo.

Tully

Jason Reitman.
Intèrprets:
Charlize Theron,
Mackenzie Davis,
Mark Duplass, Ron
Livingston, Elaine
Tan, Kitty Crystal.
EUA, 2018. 115'.
JCA Alpicat.

El fons. Per molt que t'inventis realitats, al final impera la veritat.

La imatge. La desfigurada, sinuosa silueta de la sirena dins la mar blava.

La frase. 'Estoy cabreada conmigo misma', que sosté la mare Marlo. Cal ésser sincers amb el què sentim. O patim.

La recomanació. De mare i molt senyora seva per a col·leccionistes de melodrames matriarcals.